

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primo igitur co[n]te[m]platuri sum[us] inuincibile[m] dei pote[n]tia[m] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De trinitate increata F. LXVIII

deū: amar deū. Vñ? aūs pfecte qñ se/ ipam hz p obiecto. Vñ aut alia hz p ob/ iecto licz ibi sit trinitas nō tñ imago dei. Qd est intelligendū de exp̄siua imagine. Er̄ta in aia tripl̄ reperit trinitas loqn do de potentis vs̄ sub actib̄ suis. Est em̄ trinitas qdā q nō est imago dei exp̄siua. Alia q est imago de sz nō plenez per fecte resp̄ctaria. Alia p̄o q ē imago di ple ne z pfectissime fm̄ creature possibilitatē diuine trinitat̄ on̄siua z declaratiua. Vñ dr̄ Aug⁹. xiiij. de tri. Non p̄terea est dei imago i mēte qz sui meminit z se intelli/ git z diligit: sz qz p̄t etiā meminisse irelli/ gere z amare deū a q̄ facta est. Tūc em̄ vt dicit sc̄o? vbi s̄. aia nō tantū hz similitud̄ dinē exp̄siua diuine trinitat̄: qñū ad p̄sub stāntialitatē q̄ ē ex p̄t actuū p̄mōz sz p̄o/ rētiāz ipsius aie q̄ sūt idē essentialr̄z distin ctōz z originē ex p̄t actuū sc̄o? q̄ sūt il lud p̄ qd obiectū ē p̄ns mēoziet̄ act̄. Itelli gēdi et act̄? amād̄: sz etiā ē ibi similitudo ea parte q̄ ipi act̄? p̄formā obiecto. Est em̄ act̄? s̄ similitudo obiecti. Vñ dr̄ Aug. xv. de tri. Vñ p̄t sempit̄na ac inēdmuta bilis natura recoli p̄spici z p̄cupisci ide p̄ fecte resp̄ctiam? sūme trinitat̄ imaginēz ad quā reminiscēdā videndā z diligendā totū dz referri qd̄ vūit. Hec aug. Ex di/ ctis itaqz apparet q̄ aia peccatrix q̄ deuz nō diligit nō ē imago dei sz diaboli. P̄m̄ q̄ppe in aia ē idolu diaboli. In cui⁹ figu/ ra edificauit rex antioch⁹ abom̄ inādū su per altare dei. i. diaboli? edificauit p̄ctm̄ su p̄ altare di qd̄ dz ēē h̄iana mēs. Q̄ m̄ ser z excecā? q̄ p̄siderare nō vult eā abo/ minabile p̄cti vilitatē: q̄ insensar⁹ q̄ non recognoscit aie deū diligētis tā deside/ rabile dignitatē. In cui⁹ p̄sideratōe dicit Ber. lo quēs ad aiaz in suis meditat. Q̄ aia insignita dei imagine: decoratā simili tudine: desp̄sata fide: dotata spū: redem pra sanguine: deputata cū angelis: capax b̄ritudinis: heres bonitat̄: particeps ra/ tiōis: qd̄ tibi cū carne q̄ nihil aliud est q̄ spuma caro facta fra gili vestita decore: sz erit cadauer m̄lex z putridū z cib⁹ ver/ miū: z q̄ntūcūqz extollat̄ semper caro est. Hec ille.

Ertia trinitas de q̄ nos p̄posuim⁹ dicituros ē trinitas a p̄p̄riata v̄cz

trinitas q̄rundam app̄p̄riatōz tribus p̄sonis diuis cui⁹ v̄tqz trinitat̄ p̄tēpla/ tio multā nob̄ edificatōnē ac sp̄ualē v̄tū tatē p̄ferre p̄t q̄uis a diuersis diuersē fi ant app̄p̄riatōes p̄fectionū diuaz: p̄nūc tñ locuturi sum⁹ de vna tātū illaz q̄ cere ris v̄s̄tatio: z notior esse videt. Cui⁹ etiā p̄sideratio nobis v̄tūoz eē p̄t. Consiſtit itaqz trinitas de q̄ nūc dicituri sum⁹ in tri bus p̄fectōib⁹ diuinis de q̄bus dici p̄t q̄ tres vnū sunt qz sunt idē realit̄ z essen/ tialiter in deo: v̄tqz in potētia inuincibili q̄ app̄p̄atur patri. Potentia em̄ hz rōnē p̄ncipiū. p̄r aut̄ est p̄ncipiū non de p̄nci/ pio z non solū p̄ncipiū creaturaz sed et aliaz p̄sonarū diuinaz. In sapientia inco/ prehensibili que app̄p̄riat filio inq̄ntuz est verbū p̄cedēs p̄ actū intellect⁹. Sapia enim ad intellectum pertinet. In clemen/ tia seu bonitate inextimabili q̄ app̄p̄ria tur sp̄iūsc̄o. Bonitas enim est ratio z ob iectū amoris: sp̄s aut̄ actūs p̄cedit p̄ mo dū amoris.

Primo igitur cōtēpla/ ruri sum⁹ inuincibile dei potētā q̄ p̄r ap p̄riat. Cui⁹ v̄tqz cōtēplatio est p̄uocatiō ua z inductiua timoris. Hier. x. Nō ē s̄z millis tui dñe m̄ ign⁹ es tu z magnā nomē tuū in fortitudine: q̄s nō t̄gbit te o rex gē tiū. Timēda est inq̄z di potētia qz vn̄uer saliter ad oia se extendit z a q̄ ois alia po/ tētia p̄cedit: z quā null⁹ oino euadere p̄o/ terit. De j. Eccl. h̄. Vñ? est altissim⁹ crea tor: oim̄ ops̄ rex metuendus nimis. Hec ibi. Vñ hec diuina potētia nō solū resp̄c̄t corp⁹: sz etiā aiaz q̄re multū timēda ē. Jō. Barth. x. di. Nolite timere eos q̄ occi/ dūt corp⁹ aian⁹: aut̄ nō p̄t occidere: q̄ at timere q̄ p̄t z aiam z corp⁹ p̄dere in ge/ hennā. De sc̄do d̄r Eccl. x. In manu dei p̄rās hois. Et gre. Lūca statim in nihilū deciderēt nisi man⁹ oipotētis eā p̄rua/ ret in esse. De tertio d̄r Sap. xvj. Quam manū effugere ipossibile est. Et Hester. xij. orans mardocheus dixit. Dñe rex oi potens in ditione tua cuncta sūt posita et et nō ē q̄ tue possit resistere voluntati. Hec ibi. Q̄ igit̄ miserī mortales. Q̄ f̄mick. Q̄ p̄s̄ptuosi p̄ctōres. An p̄fidit̄ in viribus vestris: An ignoratis q̄ magna sit po/

De sc̄a Trinitate

centia dei nostri: Et cur illum contemnit?
Cur pceptis ei? no obedis? Cur a peccis
q̄ tibi tantu displicet no abstinere? Huius
lamenti sicut dicit Petr. j. Pe. v. Huius
mini sub poteti manu dei: vt vos exaltet i
tpe visitatiois.

Sec̄do p̄teplaturi sum?
inc̄prehensibiles dei sapiam q̄ appropat fi
lio dei. Cur? equide p̄teplatio est inducti
ua pudor seu p̄fusiois p̄ peccis. q̄ sapia di
oia p̄teplaf et irima cordis. Aug. Quicq̄
qd fecero de? assistit vt pote p̄peru? in spe
ctoꝝ cogitationu; intentionu; et actionu;
Cu hec diligenti p̄sidero timore parit̄ et
ingenti rubore p̄fundor: q̄ illu vbiq̄ p̄fice
z oia occulta mea vident̄e intueor. Hec il
le. Sapia vtiq̄ di oia videt ḡnalit̄ sine ex
ceptione. Heb. iij. No est vlla creatura in
uisibilis i p̄spectu ei. Et Prover. xv. In
oio loco oculi dñi p̄teplant bonos z malos.
Ite videt oia infallibil̄ absq̄ dubitatioe
Heb. iij. Oia nuda z apta oculis ei. Ite
videt oia immutabil̄ sine obliuioe. Jac.
j. Ap̄d que no est transmutatio neq̄ vicif
situdinis obubatio. O igit miseri z insen
sari mortales filij ada q̄ peccata sua erubescer̄
z p̄mittere cora alijs mortalib; z no ei
besunt cora oculis diuine maiestatis: erube
scent multu si feride p̄scie sue pateret̄ ocu
lis humanis: z no erubescunt tot z t̄atas vi
ctoꝝ immudicias in p̄scia latentes patere
et p̄ca oino esse cora oculis diuinis. p̄pter
qd bn dicit quida meritor: Cu qd tur
pe facis qd me spectate ruberes: Cur spe
ctante deo no magis ipe rubes

Tertio p̄teplaturi sum?
inertizabile dei clem̄tia seu bonitate q̄
appropatur sp̄sucto. Cur? p̄fecto p̄teplati
o est p̄uocatio diui amoris. Jo. P̄sal.
Sustate. s. p̄ amore: z videte qm suavis e
dñs. Ps̄. Quabon? israel de? his q̄ reu
cto sunt corde. Apparet aut diuina boni
tas z clem̄tia erga nos p̄cipue ex tribus
bnficijs p̄maximis. **Primu** est bnficiu;
creatiois q̄ nobis dedit id qd sum? z ima
ginē suā m̄eri n̄re imp̄sistit: vt s̄ dictum est.
Ḡn̄ Lactan̄ lib. diuinaz institutionu ar
De? veri p̄ris officio funct? est. Ipse cor
pus effingit: p̄e aiam in q̄ spiram? infudit

Illu? est totu d̄gd sum? Hec ille. Quis
extimare posset q̄ntuz bonu est esse in nie
ro creataz n̄ q̄runcq̄ s; rōaliu z h̄e in se
imaginē diuine trinitatis. **Sec̄dm** est be
neficiu gubernatiois in q̄ oia creata ordi
nat deus ad bonu hois. O p̄mirāda est
clem̄toꝝ celoꝝq̄ varia pulcritudo: q̄nta
ē in oib; creatur; d̄oitas: q̄ntaq̄ i cūct; vni
litas: Audi igit audi O aia misera: O pig
ger z carnalis hō p̄pende q̄nt̄ tibi seruīte
vniuersa. Respice (inq̄ Hugo de arra sp̄o
se) vniuersum mundū z p̄sidera siqd in eo
sit qd tibi no seruiat. Ois nāq̄ creatura
ad hūc finē dirigit cursuz suū vt obsequi
is tuis famulet z vtilitati deseruiat: tuis
q̄ oblectamētis parit̄ et necessitatib; fm
affluentia indelinet̄e occurrat. hoc celi: h
terra: h mare: h aer cum his q̄ sunt in eis
vniuersis explere non cessat. Hec Hugo.
Et Aug? lib. sol. Omnia dñe q̄ fecisti sub
pedib; hois subiecisti vt solus hō sup oia
tua tuus esset totus. Exteriora nāq̄ p̄o
corpe cūcta creasti: ipm aut corp? p̄ aia:
animā p̄o p̄ te vt tibi soli vacaret: te soluz
amaret: z possideret ad solatiū. Hec Au
gul. Nec solū dedit de? homi totū m̄dm
z corp̄ū vtz oēs creatas corpales: sed z
ip̄as creaturas sp̄uales vtz angelos in
q̄ntuz ex ineffabili bonitate sua ordinauit
eos ad custodiā z p̄fectū n̄m. Hiero. sup
Mat. que allegat m̄ḡ i. ij. sen. di. ij. Da
gna dignitas aia: vt vnaqueq̄ ab ortu
naitatis sue in sui p̄fectū z custodiā ha
beat angelū sp̄aliter delegatū. Hec ille.
Tertiu est bnficiu redēptiois in q̄ no
bis dedit de? seipm. O vere mirāda z su
peradmirāda dei erga nos benignitas. O
inertizabilis conditoris nostri bonitas:
dedit nobis q̄cquid sum?: dedit et nobis
q̄cquid fecit: nec sufficit: bar ei nob oia sua
dedisse nisi et daret seipm. Jo. iij. Sic d̄s
dilexit m̄andū vt filiu suū vniuentū dab
ret vt omnis q̄ credit in eū no pereat sed
habeat vitaz eternā. Hec ibi. Considera
itaq̄ o homo q̄nta tibi fecit deus z cum
admiratione dic ei illud iob. vij. Quid est
homo quia magnificas eū: aut quid appo
nis erga eum cor tuuz: Cur tot beneficia
facis his qui te fugiunt: qui te despici
unt: qui te contemunt: O pectora dura:
O mentes ferreæ, O saxeæ et adamā